

Plan odnowy miejscowości Kozłowo

Fot. copterwerk.com

Spis treści

1. Wstęp.....
2. Charakterystyka sołectwa.....
 - 2.1 Podstawowe dane.....
 - 2.2 Historia.....
3. Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego.....
4. Diagnoza możliwości rozwojowych sołectwa
5. Cele strategiczne i działania
6. Wizja rozwoju wsi
7. Szacunkowy koszt i harmonogram planowanych przedsięwzięć
8. System wdrażania i monitoringu

1. Wstęp

Plan Odnowy Miejscowości Kozłowo jest dokumentem strategicznym określającym rozwój wsi w sferze społeczno - gospodarczej na lata 2015 - 2022.

Plan został opracowany w celu stworzenia całościowej wizji rozwoju miejscowości, uwzględniającej czynniki zewnętrzne i wewnętrzne wpływające na możliwość realizacji planowanych działań oraz umożliwienia pozyskania środków zewnętrznych na realizację zadań.

Plan Odnowy Miejscowości Kozłowo powstał we współpracy Rady Sołeckiej z mieszkańcami.

Mieszkańcy mieli możliwość wypowiedzenia się podczas konsultacji społecznych przeprowadzanych na przełomie lipca i sierpnia 2015r. W trakcie pracy nad dokumentem tak zaplanowano cele, by realizowane zadania odpowiadały rzeczywistym potrzebom mieszkańców i mogły w pełni wykorzystać istniejący potencjał i szanse rozwoju miejscowości.

Plan Odnowy Miejscowości Kozłowo jest zgodny z celami strategicznymi zawartymi w Planie operacyjnym Strategii rozwoju gminy Sorkwity na lata 2014 – 2025.

Plan uwzględnia zapisy „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sorkwity”.

Plan Odnowy Miejscowości Kozłowo jest dokumentem otwartym, a zapisane w nim zadania będą aktualizowane stosownie do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych jak i zewnętrznych oraz pojawiających się nowych możliwości i źródeł finansowania.

Uwzględniane będą również nowe potrzeby zgłaszane przez mieszkańców, władze samorządowe gminy, organizacje pozarządowe, sektor publiczny i prywatny.

Opracowany Plan Odnowy Sołectwa Kozłowo wraz z opisem danego zadania, stanowić będzie nierozdzielny załącznik składanego o dofinansowanie wniosku do różnych instytucji finansujących.

1. Charakterystyka sołectwa

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE NA TEMAT SOŁECTWA

Sołectwo Kozłowo to jedno z mniejszych sołectw gminy Sorkwity, położone z dala od głównych dróg i większych miejscowości, w odległości ok. 15 km na południe od Sorkwit. Miejscowość Kozłowo położona jest w województwie warmińsko – mazurskim, w powiecie mrągowskim, w gminie Sorkwity, w bliskim sąsiedztwie sołectwa Rybno. Sołectwo Kozłowo jest jednym z 20 sołectw wyodrębnionych w Gminie Sorkwity. Miejscowość Kozłowo jest jednym z 43 miejscowości wyodrębnionych w podziale administracyjnym gminy Sorkwity. Miejscowość Kozłowo zamieszkuje 235 osób¹. Natomiast ogólnie sołectwo Kozłowo zamieszkuje 241 osób.

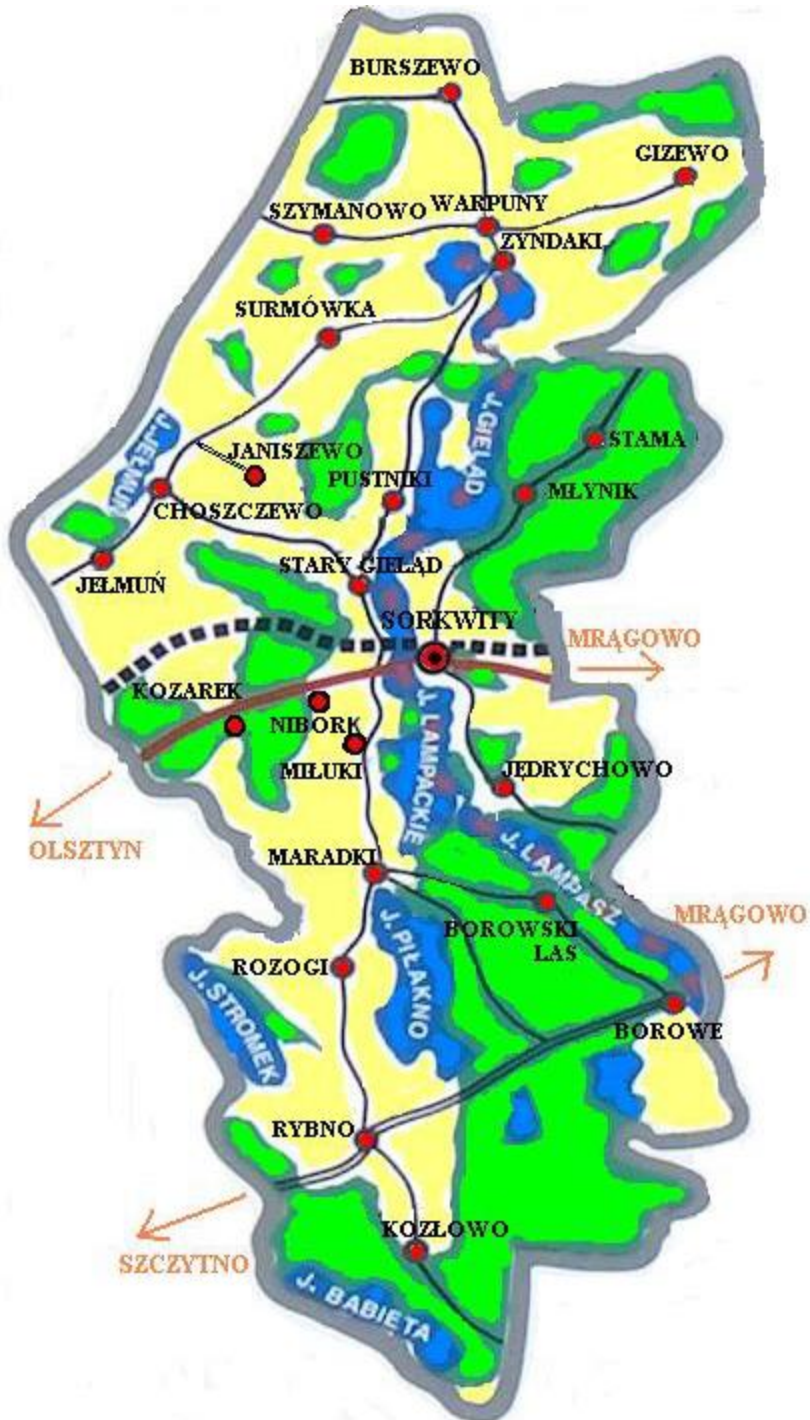
Miejscowość, jak i gmina, posiada istotne walory przyrodniczo-rekreacyjne, które stwarzają podstawy do rozwoju szeroko pojętej turystyki, a także agroturystyki. Również kulturowo jest to teren bardzo ciekawy.

Rysunek 1. Gmina Sorkwity na tle powiatu mrągowskiego

¹ Dane Ewidencja Ludności UG Sorkwity na dzień 31.12.2010 r.

Rysunek 2. Gmina Sorkwity z podziałem na sołectwa z uwzględnieniem sołectwa Kozłowo.

2.2 ZARYS HISTORII

Obszar Pojezierza Mrągowskiego, na terenie, którego leży gmina Sorkwity, był już zamieszkiwany u schyłku epoki brązu. Do początku XII wieku z ludu Galindów zamieszkującego obszar obecnej gminy pozostały niedobitki. Datowany od 1226 r. podbój Prus przez Zakon Szpitala Najświętszej Marii Panny Domu Niemieckiego w Jerozolimie, popularnie zwanym Zakonem Krzyżackim, dokonywał się pod przewodnictwem pruskiego mistrza krajowego Hermana von Balk z udziałem wojsk Konrada księcia Mazowieckiego i licznych krzyżowców z całej Europy. W roku 1255 ziemia Galindów, w dużej części porośnięta puszcza, została nadana przez papieża księciu kujawskiemu - Kazimierzowi. Ten zrzekł się Galindii już rok później na rzecz Krzyżaków w zamian za ziemię lubawską. Za okres zajęcia interesującego nas obszaru przyjmuje się czas między 1256, a 1277 r. Ta ostatnia data to czas krwawej bitwy między Krzyżakami, a Jaćwingami nad jeziorem Skomentno w okolicach Ełku.

Kronikarz Zakonu Dusburg pod datą 1280 zapisał: „Koniec wojny w Prusach. Początek wojny litewskiej”. W tym czasie, na terenie obecnej gminy Sorkwity, ludności pozostało niewiele – nieliczne osady leżały wśród puszczy. Przez półtora wieku nie był to obszar zasiedlany przez Krzyżaków. Granica między Państwem Zakonnym, Mazowszem została częściowo wytyczona w 1343 r. od źródeł rzeki Wincenty (dopływu Pisy) do Orzysza na podstawie porozumienia między mistrzem Ludolwem Konigiem, a księciem mazowieckim Ziemowitem. Akcja osiedleńcza w kierunku obszaru Wielkich Jezior Mazurskich została podjęta w drugiej połowie XIV w. Ostateczne wytyczenie granic między państwem krzyżackim, a Litwą i Polską nastąpiło wyniku pokoju nad jeziorem Mełno w 1422 r. Teren gminy należał wówczas do komturii w Baldze i leżał w prokuratorii w Szestnie.

Drugi etap kolonizacji Prus (do poł. XV w.), a pierwszy na terenie prokuratorii w Szestnie (w której skład wchodziły ziemie obecnej gminy) charakteryzował się spadkiem imigracji niemieckiej i wykorzystaniem miejscowego elementu osadniczego. Ludność miejscowa asymilowała się w państwie zakonnym. Początkowo istniały jeszcze tradycyjne staropruskie formy osadnicze takie jak Lauks /pole/ czyli związek kilku do kilkunastu gospodarstw. Nie były to jednak wsie w obecnym rozumieniu. Pojedyncze gospodarstwa Kaymys /wieś/ przekształcono w przysiółki lub osady zwartych domów. W późniejszym jednak etapie następowały lokacje na prawie magdeburskim i chełmińskim.

Na terenie prokuratorii szesteńskiej był to czas planowanych wyrębów lasów, tworzenia powiązanego systemu osadniczego z wykorzystaniem naturalnych dróg wodnych i tworzonych sztucznie dróg kołowych. Wykształcanie się jednostek osadniczych wiązało się z nadaniami dla dóbr służebnych do 15 łanów ziemi (1 łan to 23 do 28 hektarów), po 1415 od 20 do 80 łanów. Wsie czynszowe otrzymywały zróżnicowaną ilość ziemi, na jednego chłopą przypadało od 1 do 4 łanów, sołtys mógł mieć do 1/10 obszaru przypisanego wsi. Młynarze i karczmarze otrzymywali ok. 2 łanów ziemi. Świadczenia wynikające z nadań to opłaty w formie pieniężnej lub w naturze, służba zbrojna oraz pomoc w budowie, remoncie lub rozbiórce zamków gdziekolwiek Zakon zażądał.

Do 1454 r. można uchwycić na omawianym obszarze:

- Burszewo - osiedle pruskie /1440/,

wsie wolne: - Choszczewo /1379/, - Jełmuń /1397/, - **Kozłowo /1388/**, - Maradki /1391/, - Pustniki /1379/, - Rozogi /1388/, - Rybno /1391/, - Sorkwity /1379/, - Stary Gieląd /1379/, Szelańcówka /1373/, - Warpuny /1373/, - Zyndaki /1373/,

wsie czynszowe:

Miłuki /1379/, - karczma Sorkwity /1451/.

W okresie wojny trzynastoletniej (1454-1466) nastąpiło zahamowanie rozwoju osadnictwa i częściowe zniszczenie już istniejących jednostek. Jednak po ustanowieniu II

pokoju toruńskiego rozpoczęła się nowa akcja kolonizacyjna, najpierw z inicjatywy namiestnika Zakonu Krzyżackiego Henryka Reus von Plauen, a następnie komturów balgijskich. Dokonano ponownej lokacji Kozłowa w 1483 r., w 1488 r. powstała karczma w miejscowości Pustnik. Utworzono również parafie Rybno (XV w.), Sorkwity (1470 r.). Okres ten zakończył się wraz z sekularyzacją Prus w 1525 r. Okres nadań krzyżackich następował wówczas na podstawie prawa magdeburskiego i prawa chełmińskiego równocześnie, a w niektórych przypadkach ponawianych zamiennie. Po zniszczeniach wojny pruskiej nastąpiło przekształcenie państwa zakonnego w świeckie Prusy Książęce (1525-1657).

Po okresie stagnacji nastąpiły nowe nadania i zmiany dotychczasowych. Nowy okres osadniczy określają daty 1525-1568, czyli czas panowania Albrechta von Hohenzollern – Ansach. Obszar gminy Sorkwity wszedł wówczas w skład starostwa szestneńskiego. Nadania książęce odbywały się bezpośrednio lub w formie sprzedaży za pośrednictwem starostów na prawie magdeburskim. Dobra zakonne stawały się książęcymi. W starostwie szestneńskim utworzono dobra i wsie wolne: Burszewo (1526 r.). Wsie czynszowe: Borowe (1548 r.), Głodowo (1563 r.). Nadania narzucały świadczenia podobne jak w czasach krzyżackich. Jak wynika powyższego zestawienia w okresie panowania księcia Albrechta miała miejsce ogólna tendencja rozwoju wsi czynszowych, co wiązało się ze wzrostem demograficznym pierwszych pokoleń osadniczych i z napływem nowych osadników: Polaków, Litwinów, Rusinów, Niemców. itd. Znaczący był też udział migracji wewnętrznej z innych obszarów dawnego państwa zakonnego. W tym czasie również obszar gminy nawiedzały zarazy po części jako wynik właśnie owej migracji ludności. Nie wpłynęło jednak to znacząco na sytuację ludnościową.

Od II połowy XVI w. do pocz. XVIII w. w wyniku przemian nastąpił kolejny okres osadniczy. W tym czasie powstały dobra szlacheckie: Jędrychowo (1617 r.) z dóbr sorkwickich, Janowo (1700 r.) z dóbr Jędrychowa, Kozarek Wielki (1650 r.), Kozarek Mały (ok. 1700 folwark), Nibork (1700 r.), wieś czynszowa: Szymanowo (1577 r.), wieś mieszana: Gizewo (1573 r.).

W tym okresie proces osadniczy wyraźnie osłabł. W latach trzydziestych XVII w. liczba mieszkańców starostwa szestneńskiego była na poziomie ostatnich lat panowania księcia Albrechta. Przyczyniły się do tego zarazy (w 1620 r., 1625, 1630 r.). Jednakże największe szkody przyniosła zaraza na początku XVIII w.. nastąpił wówczas zdecydowany spadek demograficzny, a co za tym idzie – osadniczy. Pewien wpływ na sytuację miała również ekstensywna, wyjaławiająca ziemię gospodarka rolna. Jednostki osadnicze powstające do pocz. XVIII w. były oparte o system jezior i cieków wodnych.

Na obecnym terenie gminy przeważał typ wsi zwany ulicówką. Była to forma planowana i wiązała się z regularnym układem pól (nowy system trójpolowy). Zabudowa była drewniana, kryta strzechą. Wnętrze o jednej izbie i komorze.

Od 1721 r. z inicjatywy króla Fryderyka Wilhelma I rozpoczęła pracę komisja nadzorująca zagospodarowanie kraju jego nową kolonizacją. W tych czasach wprowadzono nową miarę gruntów – miarę olecką, która obowiązywała w latach 1722-1750, a przy wymierzaniu królewskich zaród chłopskich stosowano ją jeszcze w 1773 r. Były to działania zmierzające do ożywienia gospodarczego na terenie obecnej gminy Sorkwity, jak i całych Prus. Król przywiązywał również wagę do rozwoju szkolnictwa dokonując reformy szkolnictwa elementarnego. Powstały wówczas szkoły w miejscowościach: Borowe (1760 r.), Burszewo (1737 r.), Gizewo (1760 r.), Jełmuń (1740 r.), Jędrychowo (1740 r.), Kozłowo (1740 r.), Pustniki (1740 r.), Rozogi (1740 r.) Surmówka (1750 r.), Szymanowo (1760 r.), Zyndaki (1740 r.).

W 1751 r. wprowadzono reformę administracyjną – dawne starostwa stały się zbyteczne i z ich połączenia powstały powiaty ziemskie. Utworzono duży powiat szestneński. Reformy i

wyprowadzanie kraju z kryzysu przerwała wojna siedmioletnia (1756-1763), która poczyniła kolejne spustoszenia. Z końcem XVIII w. nastąpiło wzmocnienie terytorialne Prus kosztem Polski, jako wynik rozbiorów (1793 r. i 1795 r.). początek wieku XIX to wojny napoleońskie, które przyniosły ze sobą spustoszenie zasobów żywności, głód i zarazy. Jeszcze w czasie wojen napoleońskich konieczna był gruntowna przebudowa wewnątrz Prus. W związku z tym edyktem z dnia 9.10.1807 r. zniesiono poddaństwo i umożliwiono zakup ziemi przez mieszczan i chłopów. Celem było uśmierzenie buntów chłopskich (zwłaszcza z końca XVIII w.) i poprawa efektywności rolnictwa. Prawdziwe uwłaszczenie przyniósł jednak edykt wydany za Hardenberga z 14.09.1811 r.

W początkach wieku powstają dalsze szkoły: Choszczewie, Pniewo (Stama), Warpuny. Koniec wieku XIX i pocz. XX to okres kształtowania się zachowanego do dziś krajobrazu kulturowego obszary gminy. Wcześniejsze formy ubogiego budownictwa mazurskiego (drewniane i gliniane) zachowały się w formie szczątkowej. Budowane najczęściej nowe obiekty lub też stare zostały przykryte tynkiem. Pojawiły się dość powszechnie budowle murowane z cegły i kamienia kryte dachówką.

Okres międzywojenny do 1933 r. to czas stagnacji i naprawiania szkód z okresu I wojny światowej. Okres istnienia faszystowskich Niemiec nie zaznaczył się zbyt w krajobrazie kulturowym gminy. Przechodząca przez Mazury ofensywa Armii Czerwonej nie przyczyniła się do odczuwalnych zniszczeń wojennych².

Historia wsi Kozłowo

Kozłowo powstało na tak zwanym „terytorium Wildenowskim”. Wielki mistrz Konrad Zöllner von Rothenstein w 1388 r. nadał Filipowi Wildenawowi 350 włók na prawie chełmińskim. Większa część tego obszaru przypadała na wójtostwo sześcienie, nazwano je potem „dobrami kozłowskimi”. Oprócz Kozłowa powstały na tym obszarze dobra: Rybno, Maradki, Gajne, Rozogi, Pierwój i Kamionki (ostatnie dwie wsie w powiecie biskupieckim). W roku 1483 r. wielki mistrz Marcin Truchses zatwierdził Wolfgangowi Schwansfeldowi, Maciejowi Wyselinowi i Piotrowi Wildenawowi posiadanie dóbr kozłowskich w określonych granicach, nadając im także wyższe i niższe sądownictwo – z obowiązkiem jednej służby w lekkiej zbroi od każdych 100 włók. Jeszcze w tymże roku wymienieni godzą się między sobą w ten sposób, że Maciej Wyselin i Piotr Wildenaw, szwagrowie, zatrzymują dwór i zabudowania, w któryś niegdyś „paniczowie Kozłowscy” (Wildenawowie) mieszkali i dzielą całą własność na majątki Kozłowo i Rybno. Zbyt skąpe przekazy źródłowe nie pozwalają na bliższe odtworzenie losów samego Kozłowa. Wiadomo tylko, że w 1528 r. posiadał je Engel Stach von Golzheim.

W 1785 r. Kozłowo miało charakter wsi szlacheckiej, liczyło 31 dymów, w 1838 r. było tam 24 dymy i 234 mieszkańców. Do Kozłowa należała wtenczas wieś Głogno, mająca 10 chałup, jak również folwark Kaszubiec, już nie istniejący. W 1904 r. dwór kozłowski obejmowała łącznie z folwarkiem Piłak i Skrzebich (Sophienthal) 89 włók, w tym ponad 10 włók lasu i 9 włók wód. Istniała tam gorzelnia, młyn parowy i cegielnia.

Zabudowa wsi ułożyła się w kształcie typowym dla dworu. Przetrwał tu park podworski z XVIII lub XIX stulecia, będący pod ochroną. Nazwę przynieśli zapewne osadnicy z Kozłowa, dawniejszego wójtostwa działdowskiego, których sprowadził któryś z Wildenawów. Jednoklasową szkołę założono przed 1740 r., była ona pod patronatem

² Ambrosiewicz M., Knercer W., Żywiczyński A., *Ochrona zabytkowego krajobrazu kulturowego Gminy Sorkwity – materiał uzupełniający do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, Suwałki – Olsztyn 1999 r.*, s. 2-4

szlacheckim; w 1935 r. istniała trzyklasowa szkoła, dwóch nauczycieli uczyło w niej 112 dzieci.

Kozłowo należało do parafii w Rybnie. W 1939 r. liczyło łącznie z folwarkiem 436 mieszkańców. Do sołectwa należą **Lesiny** (Leschienen), zwane także Lesinowo, były osadą czynszową, powstałą około 1800 r.; w 1838 r. liczyła 2 dymy i 6 osób, później została tam leśniczówka.³

³ Tamże, s.

3. Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego

Analiza zasobów zawiera wykaz elementów materialnych i niematerialnych sołectwa Kozłowo, które mogą być wykorzystane dla rozwoju miejscowości i w działaniach na rzecz jej odnowy.

ZASOBY PRZYRODNICZE

1. Malownicze, zróżnicowane topograficzne położenie:
 - w zlewni rzeki Krutyni, bezpośrednio nad jej dopływem Babięcką Strugą,
 - w granicach obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska ,
 - częściowo na obszarze Specjalnej Ochrony Siedlisk Ostoja Piska,
 - częściowo obszarze Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Rzeki Babant i Jeziora Białego,
 - w pobliżu Rezerwatu Przyrody Piłaki,
 - w otoczeniu dużych systemów leśnych , oczek wodnych, torfowisk oraz jezior objętych strefą ciszy.
2. Bardzo duże bogactwo gatunków przyrodniczych objętych Unijną Dyrektywą Ptasią i Siedliskową.

GOSPODARKA I ROLNICTWO

1. Atrakcyjne tereny pod rozwój agroturystyki i rekreacji .
2. Pszczelarstwo.
3. Agroturystyka.
4. Gospodarka rolna:
 - hodowla bydła,
 - pastwiska,
 - uprawy: głównie zbóż i kukurydzy.

DZIEDZICTWO KULTUROWE

1. Zespół folwarczno-dworski wraz z parkiem z XVIII-XIX wieku.
2. Stanowiska archeologiczne
3. Cmentarz ewangelicki, XIX wiek.
4. Zabytkowe budynki z XIX/XX w.

OBIEKTY I TERENY

1. Stadion wiejski wraz z wiatą i miejscem spotkań, festynów.
2. Szkoła.
3. Dwa sklepy ogólnospożywcze.
4. Plac zabaw.
5. Kąpielisko, pomost.

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

1. Zwodociągowanie i częściowe skanalizowanie.

2. Dwie studnie.3. System selektywnej zbiórki odpadów.4. Dobrze rozwinięta sieć telefonii stacjonarnej i komórkowej.

KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI

1. Drużyna piłkarska Start Kozłowo.2. Aktywni pracownicy szkoły podstawowej i przedszkola.3. Stowarzyszenie Miłośników Mazur i Kozłowa w gminie Sorkwity.4. Silne więzi rodzinne przekładające się na podtrzymywanie tradycji.

ZASOBY PRZYRODNICZE

Sołectwo Kozłowo, podobnie jak cała Gmina Sorkwity, leży w mezoregionie zwanym Pojezierzem Mrągowskim. Charakterystycznymi elementami kształtującymi lokalny krajobraz są moreny czołowe (wzbogacone licznymi śródpolnymi i przydrożnymi zadrzewieniami), położone w kierunku z południowego na północno-wschodni, obserwowane pod postacią licznych wzgórz, pokrytych często kompleksami leśnymi oraz rynnowe jeziora, również pochodzenia polodowcowego. Jest on mocno zróżnicowany dzięki występowaniu kilku rodzajów form polodowcowym. Występują 2 ciągi morenowe, które poprzecinane są szeregiem jezior rynnowych, którym towarzyszą piaszczysto-żwirowe wału ozów i tworów szczelinowych typu kemów.

Na terenie gminy występuje łącznie kilkadziesiąt gatunków roślin chronionych, z czego większość to rośliny zielne. Duży udział chronionych gatunków roślin związany jest z torfowiskami i obszarami podmokłymi, dlatego szczególnie ważna jest potrzeba zachowania tych siedlisk. Cenne są też zbiorowiska roślinności wodnej i szuwarowej, a także leśnej.

Okolice gminy Sorkwity obfitujące w liczne lasy i jeziora, brak zasadniczych przeszkód terenowych sprawiają, że obszar ten posiada dogodne warunki do swobodnego przenikania różnych elementów faunistycznych. Można stwierdzić, że jest to typowa fauna Niżu Polskiego. Większość zwierząt pospolitych występujących w Polsce, reprezentowanych jest również na tym terenie. Z większych zwierząt występują tu m.in.: łoś, jeleń szlachetny, sarna i dzik; z drapieżników: lis, tchórz, jenot, kuna domowa (kamionka) i leśna, gronostaj, łasica oraz borsuk. Pospolite są zając i królik. Ostatnio wykazano dość liczną obecność bobra. W ciągu ostatnich lat znacznie zwiększyła się też liczebność wydry, mogącej przy tej wielkości populacji powodować znaczne straty w rybostanie. Niepożądana jest również nadmierna liczebność bardzo ekspansywnej norki amerykańskiej, również wyrządzającej szkody w rybostanie oraz wśród ptactwa wodno-błotnego.

Urozmaicony jest świat ptaków, występują: kaczki: krzyżówka, cyranka, cyraneczka, podgorzałka, tracz nurogęś, płaskonos, czernica, czy rzadziej spotykane: świstun, lodówka, gągoł; gęsi: gęgawa, biało czelna i zbożowa (na przelotach); kormoran i mewy. Ponadto można spotkać: perkozy, sieweczką rzeczną, czajkę, brodzca krwawodziobego, rybitwę czarną, żurawia, łabędzia niemego, bociana białego i czarnego czy czaplę siwą. Na polach i łąkach występują m.in. kuropatwy, bażanty i przepiórki. Z ptaków drapieżnych występują: jastrząb, myszołów, krogulec, pustułka, rybołów, kania ruda i czarna, błotniak stawowy. Z sów spotkać można: sowę uszată, płomykówkę, puszczyka, pójdzkę. Spośród ptaków leśnych licznie reprezentowane są: dzięcioły: czarny, duży, zielony i dzięciołek, a poza tym gil i dziwonia. Największymi osobliwościami ornitofauny są: puchacz, orlik krzykliwy i bielik, mające swoje miejsca gniazdowania.

Wśród występujących tu gadów najliczniejsze są jaszczurki: zwinka, żyworódka i padalec. Z węży obecne są: zaskroniec (dość liczny) i żmija zygzakowata. Liczni są przedstawiciele płazów m.in. gatunki żab i ropuch (żaba jeziorkowa, trawna, śmieszka, ropucha szara. W wodach powierzchniowych powszechnie występują znane ryby: szczupak, okoń, sandacz, jazgarz, płoć, wzdręga, leszcz, krap, karp, lin, karaś, węgorz, kleń, jaź, miętus, ukleja, słonecznica, ciernik, cierniczek itd. Do spotykanych gatunków, należy też doliczyć, wprowadzone sztucznie do niektórych zbiorników w latach 60, karpia oraz azjatyckie ryby roślinożerne: tołpygę i amura. Ich liczebność w wodach otwartych jest śladowa, co nie jest jednak niepokojące, bo gatunki te obecnie, jako obce polskiej ichtiofaunie, uważa się za niepożądane. Fauna bezkręgowców jest bogata i stosunkowo dobrze poznana.

Geologia i geomorfologia

Miejscowość Kozłowo, podobnie jak cała Gmina Sorkwity, leży w mezoregionie zwanym Pojezierzem Mrągowskim. w zachodniej części Platformy Wschodnioeuropejskiej – krainy geologicznej, obejmującej Europę Wschodnią. Jest to rozległa i tektonicznie stabilna struktura. Ukształtowanie powierzchni i litologia Gminy Sorkwity jest typowa dla obszarów polodowcowych, a cechą ich krajobrazu jest niespotykane nigdzie w kraju, na taką skalę skupienie dużych, naturalnych zbiorników wodnych. Drugim, obok jezior, charakterystycznym elementem krajobrazu tego terenu są rozległe, zwarte kompleksy leśne.

Na terenie gminy dominuje krajobraz młodoglacjalny, powstały podczas ostatniego zlodowacenia – „vistulianu”. Układ rzeźby terenu jest kratowy: rynny jeziorne i formy szczelinowe mają przebieg południkowy, zaś wzgórza morenowe – równoleżnikowe. Jest on mocno zróżnicowany dzięki występowaniu kilku rodzajów form polodowcowych. Występują 2 ciągi morenowe, które poprzecinane są szeregiem jezior rynnowych, którym towarzyszą piaszczysto – żwirowe wały ozów i tworów szczelinowych typu kemów. Występujące zasoby kopalin na terenie gminy nie są wciąż wystarczająco udokumentowane. Największe bezsprzecznie są zasoby kruszywa naturalnego oraz kopaliny rolnicze (kreda jeziorna). Ponadto zinwentaryzowane zostały zasoby torfu. Dużym problem jest intensywne pozyskiwanie kruszywa, które powoduje istotne zmiany w krajobrazie oraz wpływa na negatywne oddziaływanie na środowisko.

Hydrografia

Wody powierzchniowe z gminy Sorkwity są podzielone między dwa dorzecza. Zdecydowana większość znajduje się w dorzeczu Wisły i oddaje swe wody poprzez Krutynię. Zaś niewielka część wód z zachodniej i północnej części gminy (okolice jeziora Jełmuń) odprowadza swe wody do Zalewu Wiślanego i stanowi zlewnię Łyny. Na terenie gminy znajduje się wiele jezior. Jezior o powierzchni powyżej 1 ha naliczono 178, z czego tylko jezioro Jełmuń częściowo leży w granicach gminy. Zdecydowana większość jezior to zbiorniki eutroficzne.

Przez teren gminy przepływa kilka rzek. Największą z nich jest Krutynia, której dorzecze obejmuje zdecydowaną większość obszaru gminy. Za jej górny bieg przyjmuje się Strugi łączące jeziora Warpuńskie, Zyndackie, Gielądzkie, Lampackie, Lampasz.

Łączna długość Krutyni wynosi 99,9 km. Krutynia jest typową rzeką pojezierną, przepływająca przez liczne jeziora. Stanowi popularny szlak turystyczny. Prawostronnym dopływem Krutyni jest rzeka Babant płynąca w bliskim sąsiedztwie wsi Kozłowo, wypływająca z jeziora Stromek i dalej poprzez jeziora Babięta Małe dopływająca do Babięckiej Strugi. Wody jezior są w podobnym stanie. Wśród jezior objętych monitoringiem większość ma wody zaliczane do II klasy czystości.

Hydrogeologia

Na przeważającym obszarze gminy warunki hydrogeologiczne są korzystne. Wody podziemne nawiercono w otworach z czwartorzędu, w większości odizolowanych od powierzchni warstwą gliny. Wydajności studni wynoszą 30-60 m³/h. Jednostkowe 4-6 m³/h/1ms. Maksymalna głębokość zwierciadła wody wynosi 106 m ppt.

Wody piętra czwartorzędowego charakteryzują się dużą zawartością związków żelaza od 0,5 do 8,65 mg/l (dopuszczalna norma 0,5 mg/l), manganu od 0,1 do 0,65mg/l (dopuszczalna norma 0,1 mg/l). Zawartość siarczanów wynosi od 0 do 60 mg/l (dopuszczalna norma 200).

Wszystkie wody ujmowane na terenie gminy wymagają uzdatniania przed spożyciem.

Obszar wsi Kozłowa i jego okolic stanowi mozaikę różnego typu siedlisk i ekosystemów oraz tereny zurbanizowane. Grunty rolne są dominującym elementem krajobrazu. W dalszej kolejności to lasy, tereny zurbanizowane i niewielkie zbiorniki wodne oraz inne typy krajobrazu takie jak aleje przydrożne, sady, zadrzewienia, zabudowa kolonijna, tereny wykorzystywane turystycznie.

Lasy na terenie gminy, w tym wokół Rybna znajdują się pod zarządem Nadleśnictwa Mrągowo.

Wieś Kozłowo leży w granicach obszaru „Natura 2000 Puszcza Piska”, i częściowo na obszarze ochrony siedlisk „Natura 2000 Ostoja Piska” i „Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Rzeka Babant i Jezioro Białe”, we wsi rozwinęła się agroturystyka, co sprawiło, iż Kozłowo nabrało charakteru „krajobrazowo - rekreacyjno – rolniczego”. Na obszarze obejmującym wieś i najbliższą okolicę stwierdzono aż 84 gatunków ptaków, z tego 14 ujętych jest w unijnej Dyrektywie Ptasiej (orlik krzykliwy, błotniak stawowy, kania czarna, kania ruda, trzmielojad, błotniak łąkowy, bielik, bocian biały i czarny, żuraw, dzięcioł czarny, dzięcioł średni, gąsiorek i lerka).

Ptaki w Europie uznawane są za jeden ze wskaźników jakości środowiska. Im większe bogactwo gatunkowe i ilość osobników tym jakość środowiska życia człowieka jest lepsza.

Miejscowość Kozłowo otoczona jest pierścieniami lasów. Walory w postaci różnorodnych cech środowiska przyrodniczego, wartościowe zbiorowiska leśne, bardzo dogodne warunki klimatyczne, czystość powietrza przesądzają o tym, iż Kozłowo jest doskonałym miejscem do grzybobrania, zbierania jagód i odpoczynku.

GOSPODARKA I ROLNICTWO

Grunty rolne zajmują największy procent krajobrazu wsi (66%) i użytkowane są po połowie w postaci gruntów ornyczych oraz użytków zielonych. Przy czym trwałe użytki zielone wśród wszystkich użytków zielonych stanowią około 70%. Część z nich stanowią trwałe pastwiska – 50%. Na około 10% powierzchni użytków zielonych następuje sukcesja roślin drzewiastych (sosna i brzoza). Na gruntach rolnych dominują uprawy kukurydzy i pszenżyta – w mniejszym stopniu owsa. Ugory wśród gruntów ornyczych zajmują tylko 2 - 3% powierzchni. Lasy stanowiące 28% badanej powierzchni to lasy iglaste z dominującą w składzie (95%) sosną pospolitą (pozostałe gatunki to olcha czarna i brzoza sp.) rosna w 80% na gruntach porolnych.

We wsi funkcjonują dwa gospodarstwa rolne, 1 gospodarstwo agroturystyczne, w trzech gospodarstwach istnieją pasieki.

Na terenie miejscowości nie działają żadne zakłady.

DZIEDZICTWO KULTUROWE

Cmentarz ewangelicki

W miejscowości znajduje się dawny cmentarz ewangelicki z połowy XIX w (działka nr 16). Zamknięty, wciąż jest miejscem pamięci o przodkach wyrażanej przez tradycyjne zapalenie zniczy przez mieszkańców w okolicy Święta Zmarłych.

Dwór wraz z parkiem dworskim

Powstał XVIII-XIX w. , autor nieznany

Powierzchnia parku: 2,43 ha, w tym woda – staw: 0,55 ha

Budynków:- o wartości zabytkowej: BRAK

-innych: dworek murowany, zaniedbany, spichlerz, obora

Park dworski (działka nr 275/38), uznany za zabytkowy o stylu krajobrazowo-naturalistycznym, związany z dworem prawdopodobnie neoklasycystycznym (obecny styl architektoniczny, po przebudowach jest nieczytelny), zbudowanym na podmurówce z kamienia polnego. Dwór wraz ze spichlerzem i oborą tworzy zespół dworzeczno – folwarczny (działka nr 275/11).

Park usytuowany jest na wzgórzu morenowym łagodnie opadającym do stawu położonego w północno-zachodniej części parku.

ZNACZENIE EKOLOGICZNE: Gleba III klasy jakości o dużej zamożności siedliska – wpływ parku mimo niewielkiej powierzchni jest znaczny na otaczające go osiedla, pastwiska i pola uprawne.

Układ parku: wieloprzestrzenny, wewnątrz wyodrębnione były aleje w starodrzewiu, brak wartości historycznej.

W 1528 roku Kozłowo posiadał Engel Stach von Golzheim. W 1904 roku dwór kozłowski obejmował 70 włók wraz z parkiem. Do 1945 r. należał do domeny państwowej, od zakończenia II wojny światowej do 1946 r. Kozłowo było w administracji Państwowego Urzędu Ziemskiego. W latach 1946-1949 zarządzały nim Państwowe Nieruchomości Ziemskie. Od 1949 roku do chwili obecnej /1978 r./ jest w administracji Państwowych Gospodarstw Rolnych.

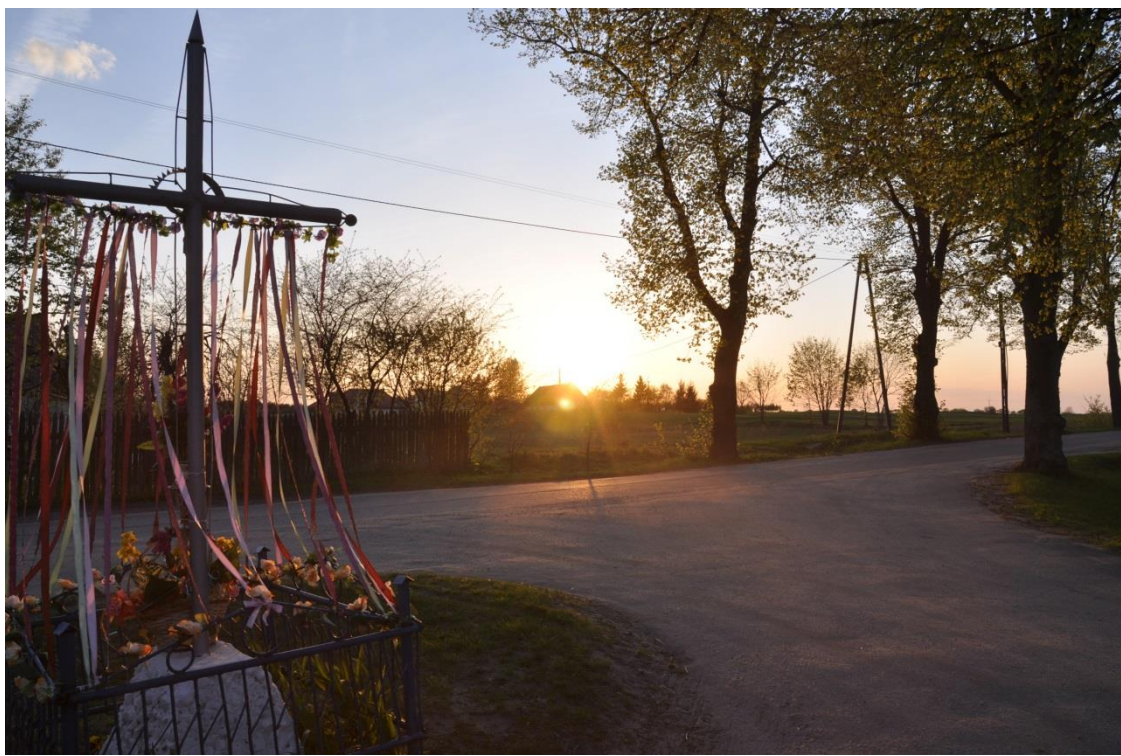
Park uznano za zabytkowy w 1977 roku (źródło: Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie nr 10, poz. 50 z 1977 r.)

Charakterystyka stanu istniejącego: Dawny układ przestrzenny parku: ślady dawnych alei ze starymi drzewami oraz skarpy przy stawie. Inne uległy zatarciu na skutek zaśmiecenia oraz zarośnięcia przez podrosty drzew. Teren parku nieogrodzony.

INWENTARYZACJA ROŚLIN: Nie stwierdzono występowania rzadkich gatunków drzew i krzewów, brak drzew o charakterze pomnikowym. Stary drzewostan częściowo uszczuplony

na np. ogródki warzywne. Stan zdrowotny drzewostanu-zadowalający. Stopień zachowania starodrzewu mimo jego przetrzebień: dobry.⁴

KRZYŻ PRZYDROŻNY

Obecnie metalowy zastąpił dawny drewniany. Jest miejscem kultywowania przez mieszkańców tradycji nabożeństw majowych oraz święcenia pokarmów w czasie Wielkiego Tygodnia. Tu zapalane są znicze w czasie Święta Zmarłych lub upamiętniające rocznice śmierci osób ważnych dla mieszkańców.

INNE

Natomiast ze względu na duże wartości kulturowe na uwagę zasługują następujące nieruchomości:

- dom nr 3 – zespół szkolny z XIX w. (budynek szkolny murowany + budynek gospodarczy murowano – drewniany)
- dom nr 6 – murowany, XIX/XX w.
- dom nr 9 – murowany, z pocz. XX w.
- dom nr 11 – murowany, XIX/XX w.
- dom nr 16 – murowany, z pocz. XX w.
- dom nr 17 – drewniany, z końca XIX w.
- dom nr 25 – murowany, lata 20. XX w.
- dom nr 27 – murowany, XIX/XX w.

⁴ Orzeczenie Techniczne nr 96-3/1978, Temat: Dokumentacja ewidencyjna parku w zakładzie rolnym Kozłowo, gm. Sorkwity, woj. Olsztyńskie

- dom nr 29 – murowany, lata 20. XX w.
- dom nr 32 – murowany, XIX/XX w.
- dom nr 33 – murowany, XIX/XX w.
- dom nr 37 – murowany, z końca XIX w.
- stanowisko archeologiczne nr 22 – kurhan, wczesna epoka żelaza
- stanowisko archeologiczne nr 23 – osada, średniowiecze, okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 24 – osada, średniowiecze, okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 25 – ślady osadnictwa, epoka kamienia/średniowiecze
- stanowisko archeologiczne nr 26 – osada, średniowiecze/okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 27 – ślady osadnictwa, średniowiecze/okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 28 – ślady osadnictwa, epoka kamienia
- stanowisko archeologiczne nr 29 – osada, średniowiecze/okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 30 – ślady osadnictwa, średniowiecze/okres nowożytny
- stanowisko archeologiczne nr 31 – kurhan, wczesna epoka żelaza⁵

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Stopień zapotrzebowania na wodę jest bardzo zróżnicowany i zależy od liczby osób przebywających na terenie sołectwa oraz okresu poboru wody. Obecnie zapotrzebowanie w wodę na terenie Kozłowa zaspokajane jest z gminnej sieci wodociągowej. Tereny wiejskie są zwodociągowane w 100%. Na terenie gminy zaopatrzenie w wodę odbywa się z ujęć wgłębnych. Woda przeznaczana jest do zaspokojenia potrzeb bytowo-gospodarczych ludności, usług dla ludności i rolnictwa oraz w niewielkim stopniu dla rekreacji.

W Kozłowie znajdują się trzy studnie (1 nieczynna), które zaopatrują w wodę wsie Kozłowo i Rybno. Długość sieci 2,9 km, wydajność rzeczywista 55m³/d., uzdatniana (aeracja i filtracja).

Kanalizacją zbiorową objęta jest część miejscowości.

Obecny sposób unieszkodliwiania odpadów opiera się głównie na selektywnej zbiórce, transporcie i składowaniu ich na składowisku w Polskiej Wsi. Szacuje się, iż w ciągu roku trafia na nie około 1 222 ton odpadów z gminy. Odpady komunalne i zbliżone do nich, wytwarzane w sektorze gospodarczym, trafiają również na składowisko w Polskiej Wsi.

Gospodarka cieplna oparta jest przeważanie o kotłownie lokalne i paleniska indywidualne opalane przede wszystkim paliwem stałym. Aktualny system ogrzewania na terenie gminy i zaopatrzenia w energię cieplną opiera się na przestarzałych kotłowniach wykorzystujących głównie węgiel i olej opałowy oraz na piecach w indywidualnych gospodarstwach domowych na terenach obszarów wiejskich. Powoduje to wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery i tym samym zagraża proekologicznemu rozwojowi gminy. W przypadku pojawienia się inwestora zainteresowanego wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii, na terenie gminy istnieje możliwość lokalizacji farm wiatrowych lub pojedynczych elektrowni wiatrowych.

Dzięki rozwiniętej sieci telefonii stacjonarnej i komórkowej mieszkańcy mają możliwość korzystania z ich usług w różnej formie, zatem dostęp do Internetu nie jest utrudniony.

OBIEKTY I TERENY

⁵ Ewidencja zabytków gminy Sorkwity, Wykaz obiektów zabytkowych, 2014.

We wsi funkcjonuje szkoła podstawowa i przedszkole prowadzone przez Stowarzyszenie „Eduktor” w Łomży. Przy szkole znajduje się niewielkie boisko szkolne. Niedaleko budynku szkoły znajduje się malowniczo położony stadion wiejski, przy którym mieści się niewielka zadaszona scena oraz wiata z miejscem na ognisko. Tutaj odbywają się festyny i spotkania integracyjne.

W centrum wsi przy oczku wodnym stoi mały, ogrodzony plac zabaw, głównie dla najmłodszych dzieci.

Funkcjonują tu dwa sklepy ogólnospożywcze.

Wieś nie posiada własnej plaży wiejskiej. Mieszkańcy korzystają z kąpieliska leżącego na terenie należącym do Nadleśnictwa Mrągowo. Stoi tu drewniany pomost, ale brak bezpiecznej, atrakcyjnej plaży.

KAPITAŁ LUDZKI

Duży potencjał rozwojowy tkwi w organizacjach funkcjonujących we wsi (Klub Sportowy „Start” Kozłowo, Stowarzyszenie Miłośników Mazur i Kozłowa w Gminie Sorkwity), które nakierowane są na rozwój społeczno - gospodarczy warunkujący jakość życia w tym środowisku.

Działalność szkoły podstawowej przyczynia się do rozwoju kulturalnego miejscowości.

Posiadana przez mieszkańców umiejętność integracji i silnego utożsamiania się z miejscowością przyczynia się do pielęgnowania tutejszych tradycji.

4. Diagnoza możliwości rozwojowych sołectwa

Podczas zebrań wiejskich i konsultacji społecznych poświęconych dyskusji nad planem odnowy sołectwa, mieszkańcy miejscowości Kozłowo zwrócili uwagę na swoje atuty, silne strony, zauważając także słabości i zagrożenia. Diagnoza możliwości rozwojowych przedstawia się następująco:

Słabe strony:

Mała opłacalność produkcji rolniczej
Brak miejsc pracy
Niewielka ilość terenów rekreacyjnych
Brak infrastruktury turystycznej (oznakowanie tras, miejsc atrakcyjnych, tablic informacyjnych)
Malejąca aktywność społeczna mieszkańców
Słaba komunikacja autobusowa

Silne strony:

Atrakcyjne położenie w malowniczej okolicy – duża atrakcyjność zasobów przyrodniczych, walorów turystycznych, wypoczynkowych
Funkcjonowanie szkoły i przedszkola na terenie sołectwa
Działalność wiejskiego klubu sportowego „Start Kozłowo”
Dobry dostęp do Internetu
Działalność Stowarzyszenia Miłośników Mazur i Kozłowa w Gminie Sorkwity działającego na rzecz ochrony walorów przyrodniczo-krajobrazowo-turystycznych wsi

Szanse:

Możliwość pozyskania środków zewnętrznych na rozwój miejscowości
Aktywność młodych mieszkańców – szansa na rozwój osadniczy miejscowości
Promocja miejscowości
Wytwórstwo produktów lokalnych
Rozwój wsi w kierunku turystyczno - usługowym
Rozbudowa infrastruktury społecznej i jej udostępnienie dla mieszkańców
Prowadzenie kursów, szkoleń, zajęć dla mieszkańców w oparciu o działalność szkoły
Rozwój aktywności sportowej dzieci i młodzieży dzięki wsparciu piłkarskiego klubu sportowego

Zagrożenia

Odływ młodych ludzi w poszukiwaniu pracy
Brak oferty aktywnego spędzania wolnego czasu sprzyjające uleganiu nałogom
Rosnące bezrobocie
Niszczenie walorów środowiska naturalnego przez zakłady przemysłowe
Brak wystarczających środków własnych na współfinansowanie projektów

5. Cele strategiczne i planowane kierunki rozwoju:

Przyjęto planowane kierunki rozwoju:

- 1) Dalsza modernizacja stanu infrastruktury technicznej, podnoszącej atrakcyjność miejscowości;
- 2) Podejmowanie działań promocyjnych, mających na celu przyciągnięcie do Kozłowa inwestorów;
- 4) Rozwijanie działalności kulturalno - sportowej;
- 5) Poprawa estetyki miejscowości.

Rozwój w zaplanowanych kierunkach zostanie osiągnięty poprzez wykonanie inwestycji z zakresu:

1. modernizacja dróg
2. budowa i modernizacja infrastruktury społeczno-kulturalno-oświatowej wsi;
3. budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej.
4. zagospodarowanie centrum wsi: stworzenie miejsca spotkań, rekreacji i wypoczynku.

Wyznaczono cele strategiczne dla rozwoju wsi:

CEL I

Wykorzystanie walorów środowiska naturalnego dla potrzeb rozwoju turystyczno – gospodarczego wsi

Cel ma służyć zaspokojeniu potrzeb społecznych, kulturalnych oraz rekreacyjnych mieszkańców wsi. Możliwe to będzie dzięki realizacji następujących zadań:

1. Budowa świetlicy wiejskiej
2. Zmodernizowanie boiska przy szkole
3. Zagospodarowanie terenu wokół oczka wodnego w centrum wsi i na terenie parku dworskiego
4. Wytyczenie ścieżek pieszo – rowerowych
5. Wytyczenie i zagospodarowanie plaży wiejskiej

CEL II

Przeciwdziałanie marginalizacji obszarów wiejskich

Określony cel ma służyć przede wszystkim poprawie bezpieczeństwa na wsi oraz rozbudzeniu aktywności mieszkańców w różnych formach życia społecznego, co w znacznym stopniu wpłynie na wzrost jakości życia we wsi.

Cel ten zostanie osiągnięty dzięki realizacji następujących zadań:

1. Modernizacja dróg gminnych
2. Dbalność o estetykę wsi
3. Organizacja kursów, szkoleń, warsztatów dla dzieci, młodzieży i osób starszych

6. Wizja rozwoju wsi

Położenie wsi Kozłowo w atrakcyjnej, malowniczej okolicy, wśród lasów, a jednocześnie stosunkowo blisko od centrum gminy, daje szansę na rozwój mieszkalnictwa w przyjaznej, spokojnej okolicy, stanowiąc jednocześnie miejsce turystyczno - rekreacyjne.

Mieszkańcy sołectwa są dumni ze swojej miejscowości. Chcą żyć w atrakcyjnej, ładnej i przyjaznej wsi. Poprawiając warunki swojego zamieszkania i rozwijając swoją wieś, nie chcą stracić nic z jej kameralności i uroku, a przy okazji zintegrować się wspólnie działając. Trudno jest sfinansować wszystkie potrzebne mieszkańcom przedsięwzięcia, zatem jedną z dróg do poprawy jakości ich życia oraz tworzenia nowych źródeł utrzymania może być pozyskiwanie funduszy zewnętrznych, w tym z Unii Europejskiej. W związku z czym mieszkańcy opracowali plan odnowy sołectwa.

Plan odnowy sołectwa pobudził mieszkańców do wspólnego działania na rzecz Kozłowa. Pozwolił także na uświadomienie sobie przez mieszkańców ich roli w tworzeniu pomysłów na własny rozwój i poprawę warunków życia. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania, przy założeniu także ich własnej aktywności oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Sorkwity.

7. Szacunkowy koszt i harmonogram planowanych przedsięwzięć

Zestawienie planowanych zadań, kosztów i termin ich realizacji

Lp	Nazwa zadania	Przybliżony koszt całkowity w tys. zł	Termin realizacji								Źródła finansowania	
			2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022		
1	Budowa świetlicy wiejskiej	900 tys.	220 tys.	200 tys.	250 tys.	230 tys.						Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
2	Zagospodarowanie przestrzeni wokół oczka wodnego w centrum wsi	240 tys.						50 tys.	50 tys.	40 tys.	100 tys.	Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
3	Uporządkowanie i renowacja zabytkowego parku krajobrazowego na terenie zespołu dworsko – folwarcznego	150 tys.								100 tys.	50 tys.	Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
4	Zagospodarowanie brzegu jeziora na plaży wiejskiej	100 tys.							60 tys.	20 tys.	20 tys.	Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
5	Zmodernizowanie boiska sportowego przy szkole	280 tys.						130 tys.	70 tys.	30 tys.	50 tys.	Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
6	Utwardzenie polnych dróg prowadzących do gospodarstw i budynków mieszkalnych	150 tys.						50 tys.	50 tys.	50 tys.		Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
7	Wytyczenie ścieżek edukacyjnych: pieszo - rowerowych	60 tys.	30 tys.	50 tys.								Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne
8	Przeprowadzenie szkoleń, kursów i zajęć dla dzieci, młodzieży i osób starszych	100 tys.					20 tys.	20 tys.	20 tys.	20 tys.	20 tys.	Gmina Sorkwity, Fundusze UE – PROW, inne

· Szczegółowe określenie kosztów będzie możliwe dopiero po opracowaniu kosztorysu inwestorskiego dla poszczególnych inwestycji

Charakterystyka projektów

Budowa świetlicy wiejskiej pozwoli na uzyskanie pomieszczeń, które będą mogły być wykorzystane przez organizacje społeczne działające na terenie sołectwa, umożliwi integrację społeczną mieszkańców Kozłowa oraz kultywowanie tradycji i obrzędów wiejskich.

We wsi znajduje się niewielki, mało atrakcyjny plac zabaw dla dzieci, leżący w centralnym miejscu wsi przy oczku wodnym, będącym wizytówką miejscowości. Istnieje tu możliwość zaprojektowania wielofunkcyjnej przestrzeni, gdzie mieszkańcy mogliby spotykać się i rodzinie wypoczywać, także aktywnie, co zdecydowanie podwyższyłoby atrakcyjność obszaru dla mieszkańców jak i dla przyjezdnych. Poza tym inwestycja wpłynie pozytywnie na rozwój fizyczny najmłodszych i będzie alternatywą dla telewizora i komputera. Pozwoli też na większą integrację i rozwój kontaktów interpersonalnych.

Dlatego też istnieje potrzeba zagospodarowania i uporządkowania terenu wokół oczka wodnego w centrum wsi, który dzięki dogodnemu położeniu może spełniać funkcje społeczno - kulturalne. P otrzebna jest rozbudowa placu zabaw, przy nim zaplanowano budowę siłowni na świeżym powietrzu i mini-toru dla jeżdżących na rolkach.

Teren wokół oczka wodnego sąsiaduje z dawnym parkiem dworskim, obecnie zaniedbanym i nie stanowiącym większej wartości zabytkowej. Teren parku należałoby jednak oczyścić, uporządkować, odnowić dawne aleje, tak aby stały się miejscem atrakcyjnym dla turystyki rowerowej i pieszej. Działanie to przyczyni się również do ochrony dziedzictwa kulturowego gminy.

Obie te inwestycje przyczyniłyby się do poprawy wizerunku wsi poprzez przestrzenne uporządkowanie centrum wsi oraz zwiększenie jej estetyki.

Budowa ścieżek rowerowo - pieszych zwiększy ofertę sportowo – rekreacyjną dla dzieci, młodzieży i dorosłych, sieć ścieżek na terenie gminy zwiększy liczbę odwiedzających ją turystów, dla których miejscami docelowymi mogą być rezerваты przyrody i tereny o szczególnych walorach przyrodniczych.

Modernizacja boiska przy szkole podstawowej poprawi jakość świadczonych usług, pozwoli na przystosowanie szkoły i przedszkola do obowiązujących standardów, poprawi estetykę miejscowości i stworzy możliwość fizycznego rozwoju dzieci. Należałoby przygotować nawierzchnię do gry w piłkę ręczną i koszykową, stworzyć bieżnię i skocznnię. Dla wszechstronnego rozwoju dzieci zaplanowano także tor przeszkód.

Ze względu na położenie miejscowości przy jednej głównej drodze asfaltowej, będącej drogą powiatową, dojazd do wielu budynków mieszkalnych oraz gospodarstw prowadzi gminnymi drogami polnymi. Niezbędna jest poprawa ich stanu w celu zapewnienia bezpieczeństwa użytkownikom i poprawy warunków ich życia.

Mieszkańcy miejscowości Kozłowo w sezonie letnim korzystają z kąpieliska położonego nad jeziorem Babięta Małe. Obecnie jest to miejsce wymagające zorganizowanego zagospodarowania, aby w pełni mogło spełniać swoją rolę typowo rekreacyjno – wypoczynkową. Dlatego też celem niniejszego zadania jest stworzenie i zagospodarowanie plaży, w ramach którego zostaną wykonane:

- powiększenie kąpieliska,
- wymiana pomostu,
- wykonanie pomostu przeznaczonego do cumowania np. kajaków, łodzi i rowerów wodnych
- uporządkowanie terenu plaży

Realizacja tego zadania zapewni mieszkańcom, gościom i turystom możliwość korzystania z kąpeli wodnych oraz słonecznych, ułatwi korzystanie ze sprzętu wodnego, a także zapewni możliwość aktywnego wypoczynku. W dalszej perspektywie być może przyczyni się do utworzenia nowych miejsc pracy związanych z zaspokojeniem potrzeb rozwijającej się turystyki.

8. System wdrażania i monitoringu

Wdrożenie Planu Odnowy Miejscowości Kozłowo rozpocznie się poprzez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Gminy Sorkwity.

Prace nad Planem od samego początku będą poddane pełnej kontroli mieszkańców wsi Kozłowo. Będzie to dla nich źródło informacji na temat zaplanowanych zadań i inwestycji, a także o postępach prowadzonych prac. Podczas przeglądu i aktualizacji Planu Odnowy Miejscowości, mieszkańcy będą brać czynny udział w zgłaszaniu propozycji inwestycyjnych.

Plan Odnowy Miejscowości będzie podlegał stałemu monitorowaniu. Monitoring dostarcza informacji o postępie realizacji i efektywności wdrażania Planu Odnowy Miejscowości. Monitorowanie polega na systematycznym zbieraniu i interpretowaniu danych opisujących postęp i efekty realizacji Planu. Proces ten będzie miał na celu analizowanie stanu zaawansowania założonych działań oraz zgodności ich z postawionymi założeniami. Plan będzie modyfikowany poprzez korekty i uaktualnianie jego zapisów. Stan realizacji zaplanowanych zadań i ich weryfikacja, będzie procesem ciągłym, trwającym od momentu rozpoczęcia planowania inwestycji, poprzez realizację, aż do jej zakończenia.

W monitorowaniu brać będą udział wszystkie podmioty oraz komórki organizacyjne Urzędu Gminy w Sorkwicach zaangażowane we wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Kozłowo.

Oceną wdrażania Planu zajmie się Rada Sołecka sołectwa Kozłowo.